

det praktiske arbejde kommer regeringen til at vælge mellem højre og venstre side, når den vil gennemføre sine sager her i Folketinget.

Så vil jeg godt stille et konkret spørgsmål, som har noget at gøre med Øresundsforbindelsen. Det undrer mig egentlig, at hverken statsministeren eller hr. Torben Lund kom ind på hele debatten om Øresundsbroen, og det er da egentlig lidt interessant, hvad der er sket på det sidste på det område. Nu fremstår det helt tindrede klart, at økonomien i Øresundsbroen overhovedet ikke hænger sammen. Forudsætningerne for aftalen er faldet fra hinanden. Det står klart, at med de renteforudsætninger, vi har, bliver det nødvendigt, at staten begynder at skyde penge ind. Er det ikke en undergravning af forudsætningerne?

Det er endda kommet så vidt, at økonomiministeren har forladt Øresundsforbindelsens følgegruppe, og det er dog et ganske radikalt skridt – i ordets mest gammeldags forstand, kan man sige. Får det ingen konsekvenser for regeringen? Får det ikke konsekvenser i retning af, at man nu vil revurdere projektet med hensyn til både miljø og økonomi?

Vi kunne godt have ønsket os, at både statsministeren og den socialdemokratiske ordfører i det mindste forholdt sig en smule til det problem, og jeg vil i hvert fald godt spørge hr. Torben Lund: Giver det ikke anledning til, at Socialdemokratiet og regeringen begynder at revurdere Øresundsbroen?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu fik hr. Torben Lund jo ordet for en kort bemærkning for at svare, og så ventede jeg også, at der kom nogle svar; men der kom ikke rigtig nogen. Der skal åbenbart mange korte bemærkninger til, før hr. Torben Lund får givet et enkelt svar.

Der er en ting, der er meget væsentlig for både Folketinget og borgerne, og det er, hvad der skal ske med orlovsordningen, som blev ændret ved, at man fjernede genbesættelseskravet og derved skabte et økonomisk problem. Vismændene har påvist, at det koster 5.000 arbejdspladser og 10 mia. kr., hvis der er 30.000 på orlov, og i dag kan vi se i avisen, at der er 100.000 på orlov. Det svarer til ca. 50.000 på årsbasis, og det vil sige, at det koster 8.000 arbejdspladser og mere end 10 mia. kr. Borgerne skal have at vide, at det er den regning, man skriver ud, når Socialdemokratiet og regeringen siger, at ordningerne skal fortsætte, som de er.

Vi så under valgkampen, at Kristeligt Folkeparti havde forstået, at der er et problem, og foreslog lavere dækningsgrader. CD forstår, at der er et problem, og har foreslået, at man kan tage af kapitalpensionen, og De Radikale har forstået, at der er et problem, og har foreslået en særlig opsparingsordning. Men hver gang vi under valgkampen spurgte Socialdemokratiet, tog man to valium og slog en dobbelt baglæns salto for at undgå at svare på spørgsmålet om, hvordan man ville finansiere det, og derfor burde det jo være relevant at svare i dag.

Hvis det skal ske over skatterne, er det altså mindst 10 mia. kr., dvs. 2 skattepoint eller 1½ momspoint, og jeg synes, at Folketinget har krav på at få at vide i dag: Hvordan vil regeringen finansiere det? Vi kender tre forslag fra tidligere og nuværende regeringspartier, men vi kender ingen forslag fra Socialdemokratiet og derfor heller ingen fra regeringen.

Men skal det ske over skatterne, kender vi regningen. Samtidig med, at skattetrykket stiger med 7 point i den hemmeligholdte rapport, lægger man altså nu 2 point oveni. Det er ikke at lægge op til konstruktivt samarbejde, det er at lægge op til destruktions.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg var lidt forbavset over, at den socialdemokratiske ordfører overhovedet ikke omtalte amternes og kommunernes økonomi. Jeg synes, det var en stor fejl i den socialdemokratiske ordførertale, at man ikke kom ind på det centrale spørgsmål.

Vi har fået en skattereform i Danmark, som er gennemført af den nuværende regering, og som siger, at de personlige skatter skal nedsættes for statsskattens vedkommende. Og hvad er det, der er ved at ske nu? Det er, at de skattelettelser, der blev givet på statsskattens område, stille og roligt bliver ført over på kommunerne og amterne og medfører skatteforhøjelser her.

Der er indgået en aftale mellem indenrigsministeren, finansministeren, kommunerne og amterne om uændret skat i 1995. Og hvad er det så, vi ser nu? 9 danske amter har planer om at forhøje skatterne med fra ca. 0,4 pct. til omkring 1 pct., og mange kommuner ligger på nogenlunde samme niveau. Enhver kan jo regne ud, at hvis man lægger forhøjelserne i en kommune og et amt sammen, bliver det til en skatteforhøjelse på omkring 1½ pct., og hvad hjælper det så, at man sætter statsskatten ned med 1 pct.?